

DARBININKAS

XLIV NR. 31 SECOND-CLASS PENKTADIENIS - FRIDAY, GEGUZIS - MAY 1, 1959 910 WILLOUGHBY AVE., BROOKLYN 21, N. Y. 10 CENTU

ATOMINIAI BANDYMAI

— Sovietai Zenevoje pareiškė, kad jie bendradarbiaus be veto, jeigu atominių bandymų draudimo kontrolė bus nenuolatine, o tik tam tikrą kartų skaičių, iš anksto tai pranešus.

— Anglijos min. pirm. Macmillanas aiškino parlamente, kad viršum Anglijos per metus stroncijaus 90 atominės dulkės padvigubėjo. Tai nuo sovietų atominių sprogdinimų.

CASTRO VIS NEAIŠKUS

— Amerikos darbo unijos buvo santūrios Kubos min. pir. Castro vizito metu. Unijų vadovybė nenorėjo su Castro susitikti, kol tebėra įtarimas, kad Kubos unijose braujasi komunistai. Amerikos unijos pasiryžusios "laukti ir stebėti".

— Amerikos saugumas susekė, kad vienas iš gausių kurjerių, siuvusių tarp Havanos ir Castro jo vizito Amerikoje metu, buvo komunistų partijos narys. Dalykas nebuvo iškeltas, vengiant diplomatinio incidento.

— Kubos min. pirm. Castro pasitikėjimui Amerikoje daug pakenkė "sukilėliai Panamoje". Pasirodė, kad tai daugumas nuvykusių iš Kubos. Castro paskelbė atsisaukimą, kad Kubos piliečiai pasitrauktų iš tų sukilėlių.

CHRUŠČIOVAS IR PASTERNAKAS

— Sovietų vienas rašytojas Paryžiuje savo kolegom aiškina, kad tik dabar Chruščiovas paskaitė Pasternako Doktoro žiuvago. Jis pareiškė, kad Sovietų rašytojų sąjunga padariusi didelę klaidą, jį pasmerkė. Propaganda prieš Sovietus daugiau pakenkusi nei tas veikalas.

— Chruščiovas grįžo iš atostogų Kryme, ir sovietiniai šaltiniai skelbia, kad jis visai sveikas. Tačiau vakaruose minimi sovietinių aukštųjų pareigūnų prasitarimai ir susirūpinimas dėl jo sveikatos.

— Chruščiovas pasisakė už viršūnių konferenciją San Francisco, jei kiti tam pritartų.

SATELITAI IR LĖKSTĖS

— Armija per mėnesį laiko pademonstruosianti "skraidančias lėkstes", kurios yra gaminamos Kanadoje slapta. Jų veikimas jau esąs patikrintas.

— Laivynas tris kartus mėgins satelitą paleisti iš lėktuvo dideliame aukštyje. Lig šiol nepavykę. Jei pavyktų būtų palengvintas satelitų iškėlimas iš žemės atmosferos.

KIEK VOKIETIJA TURI KARIUOMENES

Vokietija numato turėti kariuomenės 350,000 — dvylika divizijų. Dabar turi dar tik 123,000. Lakūnų turės 2,500, dabar treniruojami dar tik 650 — iš jų 300 Amerikoje ir 200 Kanadoje.

Vokietijoje jau praeina ankstesnis nenoras apsiginkluoti. Anketos rodo, kad 73 proc. vokiečių pritaria Vokietijos dalyvavimui Europos apsaugos sistemoje.

Jeigu būtų priimtas Macmillano siūlymas "išaldyti" dabartinę apsiginklavimo padėtį, Vokietijos kariuomenės suorganizavimas būtų sukludytas. To labiausiai ir nori Maskva.

Jūs esate laisvajai Europai nebeatogūs

"Jūs esate nebeatogūs!" Šie žodžiai vieno iš nuosirdžiausių pavergtųjų Europos valstybių bičiulių Prancūzijos senatoriaus Ernest Pezet laisvos Europos Taryboje vyriaujančioms pavergtųjų atžvilgiu nuotaikoms nusakyti rodo, kad laisvoji Europa gyvena savo dvasios gilią krizę.

Tam būdingas buvo ne tik tarybos dešimtmečio iškilmingoje akademijoje iškilmingas "užsimiršimas", kad bolševizmo pančiuose dėl savo egzistencijos tebekovoja antroji Europa.

Maskva jau kala sau tiltą į Iraką

Kreipia akis į Sovietų atnaujintą pasikesinimą į Persijos teritoriją

Svietai pradėjo naujus manevrus, atsargius, bet drąsius manevrus, — informuoja M. Higgins (NYHT), — nori užimti tiltą, kuris sujungtų pietinę Rusiją su Iraku. Tas tiltas — tai Persijos žemės juosta, kurioje gyvena kurdai. Ją Sovietai jau buvo užėmę, tik 1946, spaudžiami Amerikos ir grasinami karu, turėjo grąžinti Persijai.

Sovietai dabar vykdo kurdų infiltraciją ir siekia sprogdinti iš vidaus. Jie gabena kurdus į Iraką; filtruoja kurdų vardu savo patikimus agentus ir į Persiją. Neaišku, ar nėra sugalvota infiltracija ir tie 700 kurdų, kurie pabėgo iš Irako į Persiją ir paprašė azylio.

Kurdų sukilimas ir autonominės respublikos pasiskelbimas duotų progą Sovietam "eiti į pagalbą" kurdų autonominei respublikai. Tada sovietų ginkluotos jėgos prieitų jau ir prie Irako.

Kol prie Irako sovietai tiesiog neprieina, nėra užtikrintas ir Irako paėmimas į komunistų rankas. Tad Maskva ir paskubino vartyti propagandą kurdų tarpe.

PAĖMĖ SUEZĄ, IMA IR PANAMĄ

Meža valstybė, mažas ir sukilimas, bet norai dideli: paimti Panamos kanalą — kaip Nasseris Suesą

Mažoji Panama (tik 960,000 gyventojų) buvo sujaudinta gaudais apie sukilimą ir laukiamą invaziją. Policija gavo žinių, kad tą sukilimą suka Tito Arias ir jo žmona Dame Margot Fonteyn, Anglijos balerina, kuri ištekėjo už Tito 1955, kai buvo Londone kaip Panamos atstovas. Bet jau prieš metus Panamos prezidentas ji atleido iš atstovų, o jo brolių iš finansų ministerių.

Kai policija gavo žinių apie Tito sąmokslą, jis su žmona buvo išplaukę į Panamos įlanką žvejoti. Policija matė, kad grįžo į kanalo zoną tik žmona ir nuvyko pas savo vyro brolio žmoną. Tą vakarą policijos šefas ją suėmė ir nusigabeno į kalėjimą. Išlaikė ją 24 valandas. Ji sakėsi nieko nežinanti apie sąmokslą, o paskui visai nustojo, atsakinėti. Ją paleido, tik įsakė dingti iš Panamos. Ji padėjo už gerą elgesį ir išmėvė į New Yorką ir Londoną pas mamą. Kitą dieną galėjusi policija ją paleidus, nes rado Tito Arias paliktame lagamine laišku, kurie rodė, kad ji taip pat daug ką žinojo.

Tito Arias mėgino atgabenti ginklų. Bet kai policija juos susekė, Arias neturėjo kur kitur dingti kaip tik sprukti į Brazilijos atstovybę ir paprašyti azylio.

Būtų tuo viskas ir baigėsi, jei nebūtų prikišti čia Kubos nagai. Jau Arias sėdėjo Brazilijos atstovybėje, kada išsikėlė Kuboje treniruotų 50 vyrų. Jie vykdė invaziją. Panama šaukė-

NUOTAIKOS EUROPOS TAR. POSĖDŽIUOSE STRASBOURGE

ropos pusė, kuri iš savo laisvųjų brolių teisėtai laukia savo padėties supratimo ir bent nenkenkimo laisvės kovai.

Tam būdingas buvo taip pat Europos Taryboje neatstovaujama valstybių interesams ginti komiteto pirmininko projekto, įsakmiai reikalavusio vakarų valstybės "jokiom aplinkybėm nepripažinti Sovietų viešpatavimo vidurio ir rytų Europoje" įteisinimo pakeitimas bendry-

be, kad "Vakarai negali atsakyti savo paramos visom Europos valstybėm, siekiančiom nepriklausomybės ir laisvės". Net žodžiai "vidurio ir rytų Europa" pasirodė nepriimtini.

Kaip toli nūdienė laisvoji Europa nuo tos, kuri savo metu laisvės idėjas ne tik skelbė, bet dėl jų ir kovojo ir kovojantiems ėjo talkon. Nūdienė Europa jau ne kovojančioji, o pavargusioji Europa, kuriai pa-

vergtosios Europos reikalai yra nebeatogūs reikalai, ir jų iškilmingais momentais verčiau neminėti. O tais atvejais, kai jų užmiršimas yra negalimas, — nes tie pavergtieji per visokius savo tarptautinius sambūrius užmiršti savęs neleidžia, — numesti jiems ir bendrybių pakulas įvyniotą žodį, kuris, saugok Viešpatie, neturi kludyti bičiulautis su Maskva. Ir tai bičiulystei Europos Tarybos 1959. 4. 20 rezoliucija priėmė dėsni: kiek tu man, tiek aš tau, rezoliucijos žodžiais, "kiekvienai Vakarų nuolaidai turi būti ekvivalentiška Sovietų Sąjungos nuolaida". Praktiškai tarsi reiskia Rapackio laimėjimą ir Baltijos valstybių pirmoj eilėj "nurašymą į nuostolius".

Kor.

Irake padėtis pavojingiausia Senato užsienių komisijai CIA direktorius Allan Dulles uždarame posėdyje pranešė, kad didžiausias Vakaram pavojus šiuo metu yra Irake. Maskva veikia per nugalbentus ten kurdus. Komunistai pasirengę perimti valdžią iš Kassem, kuris pats nesąs komunistas. Tačiau padėtis dar nesanti visiškai tokia, kad negalėtų pasisukti atgal, padarius pastangų.

— Irako komunistų partija jau pareikalavo, kad jos atstovai dalyvautų vyriausybėje.

— Amerikoje balandyje bedarbių skaičius sumažėjęs iš 4.4 mil. iki 4 mil.

— Popiežius Jonas XXIII atleido nuo pasninko penktadienį, gegužės 1 dieną.

— Turkija suteikė azylio teisę 700 kurdų, pėbėgusių iš Irako į Turkijos teritoriją.

— Prahoje apmokomi 70 berniukų ir mergaičių iš Afrikos ir 40 iš pietų Amerikos. Jie ruošiami į būsimuosius agentus, šnipus.

— Jugoslavija nori pademonstruoti "neutralių" vienybę ir šaukti Jugoslavijos, Indijos, Arabų Valstybės konferenciją, kaip konferencijos buvo komunistinio bloko Varšuvoje, vakarų Paryžiuje.

— Lauryno kanalas, kuris sujungė Atlantą su Chicago ir kitais miestais ir atsiėjo 475 mil. dol., jau susilaukė kritikos. Esą laivas "Santa Regina" yra 63 pėdų pločio, šliuzai tik 80, tad daužosi į kraštus ir ardo šliuzus ar laivo šonus.

— Ispanija numatoma Nato šešioliktoju nariu, kadangi Prancūzija atsaukė ligišolinių savo pasipriešinimą.

BALERINA IR DIPLOMATAS ZVEJOJO. Dame Margot Fonteyn ir jos vyras Tito Arias.

si pagalbos, nes ji kariuomenės neturi. Amerika pasiuntė lengvų ginklų, o Castro, pasiūtęs nekaip, užsigynė, kad Kubai neturi nieko bendra. Tačiau ir paskesni įvykiai rodė, kad sąmokslas centras buvo Kuboje. Balandžio 29 antras laivas su vyrais iš Kubos atvyko į Panamą sukilėlių sustiprinti.

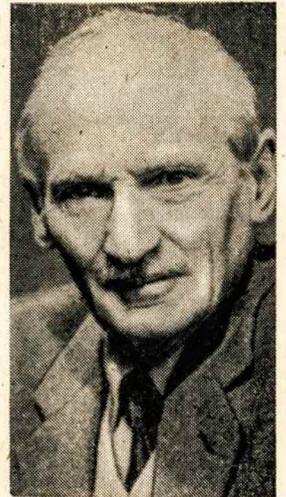
Panamos policija patyrė, kad Panamos sąmokslininkai buvo sugalvoję veikti prieš prezidentą Garcia ir prieš Jungtinių valstybių kontrolę Panamos kanalui. Panamos kanalo dešimties mylių zona yra Jungt. Valstybių žinioje. Sąmokslininkai norėjo simboliškai paimti kanalą, iškelti vėliavą. Jiem pavyzdys buvo Nasseris, kuris paėmė Sueso kanalą. Paėmė Panamos kanalą, jie tikėjosi priversti Ameriką leisti ir derybas dėl Panamos kanalo likimo — irgi taip kaip dėl Sueso kanalo.

Istorija dar nebaigta.

DVIEJŲ VETERANŲ KELIONĖS

Anglijos veteranai feldmaršalas Montgomery išvyko į Maskvą. W. Churchillis į Washingtoną. Ko jie išvyko?

Feldmaršalas Montgomery jau 1947 lankėsi pas Staliną, kai santykiai tarp Rytų ir Vakarų buvo įsitempę. To meto buvęs min. pirm. Attlee aiškino, kad Montgomery kalbėjęs Stalinui apie galimybę sudaryti sąjungą tarp Anglijos ir Sovietų. Ka jis kalbės Chruščiovui, rodo jo pareiškimai spaudoje ir televizijai.

FELDMARS. MONTGOMERY

Tuose pareiškimuose Montgomery pasisakė už kariuomenių atitraukimą iš Vokietijos, rytų Vokietijos de facto pripažinimą; už vakarų vadovavimo perdavimą anglam, nes Amerikai vadovauja liginiai (suminėjo Eisenhowerį, Dulles, Herterį); tinkamiausias tarpininkas Vakaram ir Rytam esąs Macmillanas; aiškino, kad Sovietai neturį tikslo pulti Vakarų, kaip ir Vakarai Sovietų.

Kritikuodamas Amerikos politiką, o labiausiai Eisenhowerį, Montgomery tikisi laimėsiąs daugiau pasitikėjimo Maskvoje Macmillanu ir gausiąs Maskvos pritarimą Macmillano siūlymam Sveicarių "Die Weltwoche" vadina Montgomery kelionę į Maskvą tokiu pat naivumu ir klaida kaip ir tų, kurie keliauvo į Berchtesgadeną.

W. Churchillis pasirodo pirmadienį Amerikoje. Jis žinomas Amerikos draugas. Jis kalbėjo, kad krizė dėl Berlyno reikia laikytis tvirtai ir veringai. Tad ji atsiunčia į Ameriką tuo pačiu tikslu — kad laimėtų Eisenhowerio pasitikėjimą ir pritarimą Macmillano programai.

IR ANGLAI PASIPIKTINO

Anglų spauda pasipiktino savo herojaus feldmaršalo Montgomery kritika Amerikos vadovaujantiems asmerim. Laiko tokią kritika labai nelauku ir nevietoje, atsižvelgiant į konferenciją su Maskva. Užsienių ministerija atsiribojama nuo jo pareiškimų, sakydama, kad ta jo privati nuomone.

ANGLŲ LĖKTUVA RADO SUDUZUS

Anglų lėktuvas su 12 įgulos žmonių ir atominėm paslaptim, kuris buvo dingęs pereiną penktadienį, buvo pastebėtas balandžio 29 prie 13,000 pėdų aukščio kalno rytinėje Turkijoje. Turkijos vyriausybė pasiuntė žandarų iširti lėktuvo vietoje.

GEN. KONS. J. BUDRYS SVEIKSTA

Gen. konsulas J. Budrys, grįžęs po konferencijos iš Washingtono, sunkiau susirgo. Gydosi namie, taisosi ir sustiprėjęs, gydytojo patariamais, artimiausiu laiku išvyks pasilsėti.

Maskvos taktika — neatbaidyti

Varšuvoje sutarė Maskvos taktiką dėl derybų su Vakarais

Varšuvos pakto konferencija truko dvi dienas, balandžio 27-28. Nutarė laikytis švelnesnės taktikos ir neminėti tuo tarpu apie gegužės 27 datą, skirtą Vakaram pasitraukti iš Berlyno. Švelnesnė taktika reikalinga tam, kad neatbaidytų Vakarų nuo konferencijos ir joje nuo "lankstumo" linijos.

Tačiau švelnumas turi būti taikomas tik Amerikai, Anglijai Prancūzijai. Propaganda tik prieš jas turi būti prilaikyta. Dėl Vokietijos priešingai — propaganda turi kaltinti Vokietiją, kad tik ji viena esąs didžiausias susitarimo priešininkas.

WINSTON CHURCHILL zvejojo, bet jį vėl nuo to malonaus darbo atitraukė ir siunčia į Ameriką.

VAKARŲ VIENYBĖ PO PARYŽIAUS KONFERENCIJOS

Vakarų frontė vienybės vis nėra. Pirmą kartą su savo komone pasiliko viena nebe Amerika, o Anglija. Amerika stengias tarpininkauti tarp Anglijos ir Vokietijos nuomonių.

Vokietijos ministeriui Brentano, vykstančiam į Paryžiaus konferenciją, kancleris Adenaueris davė instrukcijas griežtai pasipriešinti nuolaidom, kurios diskriminuotų Vokietiją ir ją statytų į lygią padėtį su rytų Vokietija. Tad Vokietija atmeta Macmillano siūlymą vidurio Europos ginklavimo apribojimą bei kontrole; atmeta taip pat Amerikos siūlomą

rytų ir vakarų Vokietijos tarybą santykiam tarp abiejų kraštų megzti. Vokietija atmeta Amerikos siūlymą skirti ir tą tarybą po lygų skaičių žmonių iš abiejų pusių, o reikalauja, kad joje atstovų būtų pagal gyvenotojų skaičių, taigi 1:3 proporcija.

Prancūzija taip pat pasisakė prieš tokius projektus, kurie dabartinę ginkluotų pajėgų proporciją pakeistų sovietų naudai, pasisakė prieš Kanados projektą, kad Berlynas būtų perleistas Jungtinių Tautų kontrolei. Prancūzija pasisakė prieš esamos padėties keitimą, tačiau už derybas ir sugyvenimą dabartiniu pagrindu.

Paryžiaus konferencija baigėsi. Jos dalyviai reiskia pasitenkinimo, kad susitarė. Susitarimai neskelbiami. Tik pažymima, kad jei Maskva sutiks ateietyje su Vokietijos sujungimu, tai Vakarai sutiks sudaryti rytų vakarų Vokietijos komitetą gyventojų proporcijos pagrindu, kuris organizuotų ryšius tarp abiejų Vokietijų. Kai Vokietija bus sujungta, ji galės apsispręsti — dėtis su vakarų ar rytų bloku ar liktis neutrali.

PLIENO DARBAS IR UZDARBIS

Ko nori darbininkai Amerikos plieno darbininkų unijose yra 1,250,000 narių. Va saros pradžios baigiasi kontraktai. Unijų prezidentas David J. McDonald pareiškė, kad reikalaus pakelti algas. Dešimtyje miestų apklausinėjęs darbininkus, eidamas nuo durų prie durų, P.S. Lubell padarė kitokias išvadas, ko darbininkai nori. Esą "penki iš šešių darbininkų algų kėlimo nenori". Darbininkai ir jų žmonos pareiškusios, kad keliant uždarbius, kyla ir kainos. Už tat uždarbių kėlimo vietoje jie pageidauja labiau padidinti draudimą ligos atveju, padidinti pensijas, sumažinti amžių iki į pensijas.

— Alžire kovos atsinaujina. Per tris paskutines savaites žuvo alžiriečių 1600, paimta ir nelaisvė 460. Kiek prancūzų žuvo — nepaskelbta.

TIESIOGINIS KONTAKTAS. Montgomery vykdamas į Maskvą, pareiškė: reikia tiesioginio takto įtampai atleisti...

Vakar atsistatydino caras Nikalojus II

Vladimiras Iljičius Uljanovas, nuplikęs 47 metų žmogiušis, išeidavo kartais prasivėdin-ti paežerėn. Pailgas Ziuricko ežeras savo šiauriniu galu sie-kė patį miestą. Čia jisai gyve-no siauroje gatvikėje (Spiegel-gasse 14), kai buvo išmales ko-ne visa vakarinė Europa. Dar visai jaunas buvo palikęs gim-tąjį Simbirską prie Volgos ir atsidadęs emigracijoje. Jo bro-lis buvo pakartas už kėsinima-si nužudyti carą, ir kol caras Rusijoje valdė, nei jisai, revo-cininkas slapyvardžiu Leninas neturėjo jokios vilties grįžti. Laukė daugelį metų.

Gyvendams Šveicarijoje, su-laukė ir Didžiojo karo, bet tre-tieji kovų metai dar jokios at-mainos nerodė. Vokiečių ir ru-sų frontas rytuose buvo sustin-gęs istorinėse Lietuvos žemėse — visai netoli už Vilniaus. Ru-sai tebesilaikė, o vokiečiai ne-rimo, nes jų jėgas sekėdino dar kovos su prancūzais vakaruose.

Vokiečių pasiuntinys Danijo-je, grafas Ulrichas Brockdorff-Rantzau, dar 1915 rašė Berly-nui visai slaptai:

"Jeigu Rusijoje pavyktų lai-ku sukelti revoliuciją, pergale mus vanikuotų pirmąja vieta pasaulyje".

Tam tikslui vokiečiai sukū-50 milijonų markių. Tam tiks-lui dirbo ir Leninas, knisdama-sis Ziuricho bibliotekoje savo kurstomiesiems atsišaukimam ra-šyti. Kai galva išvardavo, ei-davo Ziuricho paežerėn pasi-vaikščioti.

ILGAI LAUKTOJI ZINIA

Pavasarijant 1917 metams, pasklido tokios žinios, kad iš džiaugsmo paraudo Lenino gels va mongoliška plikė. Jis nega-lėjo nusėdėti nei namie nei knygyne. Laikraščiai rašė: "Pe-trapilyje dideli neramumai". Kovo 16:

"Vakar atsistatydino caras Nikalojus II".

Kovo 17: "Caro brolis kuni-gaikštis Mykolas taip pat atsi-sakė. Rusija skelbiama respubli-ka. Priekyje atsistoja Keren-skis".

Paskutinė žinia Leninui už-virino kraują. Jis pažino tą žmo-gų — eserą (socialdemokratą), menševiką. Iš jo nieko gero ne-gali laukti, kai dar kunigaikš-čiui Mykolui pasakė: "Jūs šviesybe, esate kilnus žmo-gus, kad neimate vainiko". Rei-kėtų visus juos suminti tvirtai ir rankas ir pakreipti į tikrąją revoliuciją — bolševikinę.

Leniną traukte traukte namo. Jis ilgai bastėsi paežere.

MIEGANT KALBĖ NESAUGU

Leninas turėjo draugų —to-kių kaip ir jis pasaulinių bas-tuoklių, revoliucininkų. Susime-tę svarstė, kaip galėtų Rusijon patekti. Per Vokietiją prava-žiuoti nebuvo galima: ji tebe-kariavo su Rusija. Revoliucija dar nieko nepakeitė. Prancūzi-ja, Rusijos sąjungininkė, pra-

leistų iki Kanalo, bet už jo marių kelias, o mariose — vo-kiečių povandeniniai laivai.

NIKALOJUS II 1894 Vokietijoje (Coburge) su savo sužadėtine Hesenso princese Alix (Aleksandra) prieš pat vestuves. Tais pačiais metais užėmė Rusijos sostą. Caro šeima bolševikų sušaudyta 1918 liepos 16.

leistų iki Kanalo, bet už jo marių kelias, o mariose — vo-kiečių povandeniniai laivai. Leninas dėstė savo sumanya-mą. Jis užsėdėjęs peruką, apsi-mesias nebyliu ir bandysias pralįsti pro Švediją. Bet vienas iš draugų suabejojęs: "O kas bus, kai naktį pra-šneksi? Negeras tas kiauiliškas tavo įprotis".

Uljanovas — Leninas tada susimezgė su kontrabandinin-kais. Šveicarijoje karo metu jų būva tiek pat gausu, kaip ir kalnų. Nežinia net to, ar tavo-geras ir patikimas bičiulis ne-siverčia kokia slapta prekyba, šnipinėjimu. Vis dėlto Leninas susirado patikimus žmones, ku-rie sutiko pervesti jį per sieną, bet tik Vokietijon; toliau —

ne. Kas iš to? Palikti Spiegel-gasse 14, o atsidurti nežinia kieno rankose?

Neviltes apimtam Leninui ranką ištiesė paslaptingas isto-rijos vingis. Nevisada tuos vin-gius galime suprasti. Bet jie pasitaiko ir susuka baisų ver-petą.

SUKELKIM RUSIJOJ CHAOSA

Revoliucinis verpetas Rusijo-je jau buvo prasidėjęs 1917 metų kovo pirmom dienom. Bet ir carą nuvertus, dar nesirodė visiško pakrikimo žymių. Rusai neprasė nei paliaubų nei taikos. Kerenskis dar šūktelėjo, kad vokiečiai bus sumalti. Jis pats leidosi į frontą stiprinti karių dvasią: "Reikia dabar kovoti už respubliką, ne už sostą".

Vokiečių karo vadai, Hin-denburgas ir Liudendorfas, rū-pinęsi rytų frontu, negalėjo sa-vo dalinių atitraukti ir pasiū-ti pagalbai ir vakarus. Kova te-beėjo dviem frontais. Liuden-dorfas dargi atsiduso: "O kaip aš tikėjau, kad revoliucija Ru-sijoje tuojau palengvins mūsų strateginę padėtį".

Vilties ir kantrumo turėjo tik Ulrichas Brockdorff-Rantzau, Vokietijos pasiuntinys, sėdėjęs Kopenhagoje ir rinkęs slaptas žinias, kurios ateidavo per Skandinaviją. Jisai slaptomis telegramomis kalte kalė Berly-nui:

"Turime būtina sukelti Ru-sijoje didelį chaosą. Mūsų inte-resai reikalauja, kad tenai įsi-vyrautų kraštutiniai gaivalai, nes tiktai jie gali išeiti iš ribų ir sukurti Rusiją iš vidaus. Tam tikslui reikia gilinti nuo-saikinių ir kraštutinių partijų nesutarimą. Per tris mėnesius galima bus pasiekti tokios aš-trios padėties, kad spustelėjus mums iš lauko, Rusijos galybė griūte sugrius".

Neatlaidus diplomato itiki-nėjimas rado kariškių pritiri-mą. Jie "chāosa Rusijoje" įtrau-kė į savo strateginį planą. Bet kur rasti žmonių — tikrų eks-tremistų, pakurstų, kad jie grei-čiau užkurtų Rusijoje tikrą pir-tį?

(Kitam numeryje: Yra čia toksai ponas Leninas...)

PERVERSMAS Petrapilyje 1917.

Vieno žmogaus sukilimas prieš dviejų valstybių mokesčius

Ar gali imti mokesčius iš kitos valstybės gyventojų?

DIENOS VEIDAI

Massachusetts sako — taip. New Hampshire sako — ne. Kad Massachusetts klysta, už-simojo parodyti vienas New Hampshire gyventojas.

New Hampshire valstybės ri-bose Pelham miestelyje gyvena su žmona ir trim sūnum civili-nis inžinierius A. A. Vautier, 41 metų. Gyvena per 35 mylias nuo Massachusetts. Kaip inžin-nerius, jis daug keliavo ir dir-bo — Islandijoje, Tripolyje, Venzueloje, Aliaskoje įvairiom

firmom. Paskutinius 7 metus gyvena Pelhame ir vyksta dir-bti į Bostoną; vadinasi, jau į ki-tą valstybę.

Massachusetts 1954 sugalvojo padidinti savo pajamas — už-dėjo mokesčius ir kitos valsty-bės gyventojams, jeigu jie dir-ba Massachusetts ribose. Kilo protestų audra. Labiausiai iš Pelham. Jo gyventojai sudarė komitetą kovai prieš mokesčius Toje kovoje pirmasis buvo Vau-tier. Jis pirmasis ir buvo pri-čiuptas.

Massachusetts pareikalavo, kad Vautier sumokėtų už 1956 pajamas 140.80 dol. Vautier at-sakė: nemokėsias, nes tai ne-teisėtai reikalavimas, tai prieš-constitucija. Massachusetts poli-

cija žinó savo teises; balandžio 17 Vautier tiesiog iš darbo iš-ėmė ir nugabeno į kalėjimą.

"Aš nemokėsiu vis tiek, nes ir kažin kaip ilgai kalėjime sė-dėsiu", — pareiškė Vautier.

Kai Vautier žmona kreipė-si į Massachusetts gubernatori-gavo iš jo atsakymą: Vautier g-lis eiti į laisvę, tik jis turi su-mokėti mokesčius, o paskui jį kelti bylą.

New Hampshire gubernato-rius kalbėjo: man rodos, kad teismas turėtų reikalą išspręsti... O tuo tarpu Pelham pilie-čiai automobiliais vyksta į kalėjimo ir rengia piketus. New Hampshire legislatura rengė kreiptis į Kongresą, kad išsprę-tų naujai Vautier, kuris vieną pradėjo sukilimą prieš mokes-čius dviem valstybėm.

INŽ. A. A. VAUTIER

PRANCŪZIJOS NAUJAS SENATAS

Prancūzija balandžio 26 rin-ko naują senatą. Naujasis ne-daug kuo skiriasi nuo senojo. De Gaulle remianti partija yra penktoje vietoje. Atskirą grupę sudarė naujasis senatas ir senasis taip atrodo:

radikalai turi 51, turėjo 47, socialistai 48-53, ūkininkai 85-80, MRP 29-21, buvę degaullis-tai 27-29, komunistai 14-16.

De Gaulle remianti partija pareiškė, kad daugiausia jų žmonių esą ir tarp ūkininkų.

Ir anksčiau pasitaikydavo spaudoje atsitiktinių dvejopų pareiškimų. Vieni sakydavo: negerai Lietuva padarė, kad nesipriešino bolševikų invazi-jai; gerai padarė, kad 1941 su-kilo... Kiti sakydavo: gerai pa-darė, kad nesipriešino, negerai padarė, kad 1941 sukilo... Ta-čiau toki atsitiktiniai pareiški-mai nesukeldavo aštrios nuo-monių kovos kaip šiuo metu dėl partizanų. Tad logiška kon-krečiai pasekti, kaip tą naują pažiūrą pristatė. V. Rastenis iš Landsbergio veikalo. (B.d.).

DĖMESYS NUKREIPTAS Į LAISVĖS KOVŲ SAJŪDĮ

SPAUDA

Drauge, Dirvoje, Vienybėje, Darbininke įvairių asmenų pa-sisakymai ryšium su Detrote suvaidinta Algirdo Landsbergio drama nutilo. Kai kurie laik-raščiai įsakmiai pažymėjo, kad ginčą baigia. Atrodo, jį jau galima žiūrėti kaip į užgesusį ar prigusį, tačiau palikus medžiagos išvadom apie mūsų šios dienos polemikos pobūdį ir idėjas gyvas emigraciniame gyvenime.

"Nuosmūkió" ženkle prisimenant perėtos vasa-ros 60 pareiškimą prieš dile-

tiną, o tik dabar atstoma jų tikroji vertė ir garbė. Pareiškimai priešingi. Prie-šingi, gal būt, dėl to, kad tai, ką vienas laiko nuvainikavimu, antras laiko reabilitavimu ir atvirkščiai. Skirtingas supra-timas apie partizanus.

V. Rastenis ypatingai paryš-kina skirtingą supratimą tarp A. Landsbergio iš vienos pusės ir V. Alanto bei "rutininės pro-pagandos" iš kitos pusės. Esą Landsbergis partizanų padėtį "yra supratęs kitaip, negu ji vaizduojama daugelyje mūsų viešų deklaracijų. Ir gal tas supratimas stato į keblią padė-tį rutininę propagandos lini-ją..."

Tame pareiškime galima be dėmesio praleisti faktą, kad prieš "rutininę propagandos li-niją" pasisako žmogus, kuris yra šaltojo karo propagandinės įstaigos atstovas (tokių paradok-sų šioje diskusijoje gausu). La-biau dėmesio vertas jo akcen-tavimas "senosios" pažiūros į partizanų ir "naujosios", kuri yra priešingybė anai pirmajai, atstovaujamai V. Alanto ir "vi-suomenės veikėjų" bei "publi-cistų".

V. Alantas, kuris matė veika-lą scenoje, pakartotinai tvirti-no, kad autoriui pusėtinai 'pa-vyko nuvainikuoti partizanų sąjūdį".

V. Rastenis, kuris skaitė veika-lo anglišką redakciją, aiškino priešingai: "autoriui pusėtinai pavyko Lietuvos laisvės kovų-juos reabilituoti"... Vadinasi, V. Rastenio supratimu, partiza-nų vardas lig šiol turėjo būti iškreiptas, suniekintas, nuver-

tiną, o tik dabar atstoma jų tikroji vertė ir garbė.

Pareiškimai priešingi. Prie-šingi, gal būt, dėl to, kad tai, ką vienas laiko nuvainikavimu, antras laiko reabilitavimu ir atvirkščiai. Skirtingas supra-timas apie partizanus.

V. Rastenis ypatingai paryš-kina skirtingą supratimą tarp A. Landsbergio iš vienos pusės ir V. Alanto bei "rutininės pro-pagandos" iš kitos pusės. Esą Landsbergis partizanų padėtį "yra supratęs kitaip, negu ji vaizduojama daugelyje mūsų viešų deklaracijų. Ir gal tas supratimas stato į keblią padė-tį rutininę propagandos lini-ją..."

Tame pareiškime galima be dėmesio praleisti faktą, kad prieš "rutininę propagandos li-niją" pasisako žmogus, kuris yra šaltojo karo propagandinės įstaigos atstovas (tokių paradok-sų šioje diskusijoje gausu). La-biau dėmesio vertas jo akcen-tavimas "senosios" pažiūros į partizanų ir "naujosios", kuri yra priešingybė anai pirmajai, atstovaujamai V. Alanto ir "vi-suomenės veikėjų" bei "publi-cistų".

REDEMPTORISTAI KUNIGAI IR BROLIAI

reikalingi jaunų amerikiečių vyrų su pasiaukojimo dvasia ir noru būti apaštalais gelbstint labiausiai užmirštas sielas. Redemptoristai dirba JAV, West Indies, Brazilijoje ir Paragvajų. Jeigu jūs būtute suinteresuoti sužinoti daugiau apie re-demptoristus rašykite:

Rev. Francis I. Eagan C.S.S.R. Director of Vocations The Redemptorist Fathers 5 East 74th St., New York 21, N.Y.

Lenkija nenori separatinio susitarimo

Varšuvoje balandžio 27 pra-sidėjo vadinamo Varšuvos pak-to valstybių konferencija. Pa-ryžiuje balandžio 29 dieną Vakarų valstybių užsienių mi-nisterių konferencija. Varšuvos vyriausybė baiminasi galimo separatinio susitarimo tarp Maskvos ir rytų Vokietijos. Juo grasina Maskva, jei nepavyks susitarti su Vakarais dėl Berly-no likimo. Separatinė sutartis

su rytų Vokietija, lenkam rodo, si, nustums konferencijos tar-tytų ir Vakarų reikalą. Tuo pačiu lenkai pasijus jau visai nutur-ėję ryšius su Vakarais ir pažiū-ve į Maskvos malonę.

Vakarų Vokietijoje vyriausybė slauksniuose manoma, geriau tegul Vokietija išliktų nesujungta, negu priimti ta-ką siūlo Maskva ir kam pabrėžia Macmillanas.

Labai svarbus pranešimas visiems tau-tiečiams, kurie siunčia siuntinius į Lietuvą arba į kitus kraštus.

Prašome įsitikrinti, kad mūsų standartiniai medžiagų siuntiniai yra pati geriausia ir praktiškiausia dovana, kokią galite padaryti savo artimiesiems. Mūsų pastangų dėka gau-nate aukščiausios kokybės medžiagas už iki šiol negirdėtą kainą.

1. 3 angliškos medžiagos 100% vilnioniams kostiumams arba paltams su priedais \$60.00
2. 3 vietinės gamybos vilnonės medžiagos taip pat priedais \$50.00

Į šias kainas įeina visos išlaidos ir pristatymas, o taip pat mes imame pilną atsakomybę, kad adresatas gaus lygiai tas pačias medžiagas kokias užsako.

Mūsų vaistų skyrius yra medicinos daktaro priežiūroje. Visi užsakymai išpildomi tiksliai ir greitai. Už pačius vaistus mokate urmo kainą.

Pas mus galite taip pat užsisakyti visų rūšų maisto suin-tinius. siuvas masinai, akordeonus ir bet kokius kitus daiktus, kurie yra reikalingi siuntinių sudarymui.

Visi siuntiniai yra apdrausti ir jų pristatymas yra pilnai garantuotas.

Prašome reikalauti pavyzdžių ir katalogų, kuriuos tu-jaus išsiųsime.

Rašykite lietuviškai ir gausite nuoširdų lietuvišką atsakymą.

American & Foreign Book Co. 22 Chapel Place, Hartford, Conn. Telef. CHapel 6-4773.

Antanas Ustjanuskas Vedėjas.

NORI PIRKTI AR PARDUOTI NAMUS — TAI PAT APDRAUDŲ REIKALAIŠ KREIPKIS Į

AMERICAN HOME REALTY

84-14 Jamaica Ave., Woodhaven 21, N.Y. Tel.: Hickory 1-5220

(Forest Parkway Stotis)

WILLIAM J. DRAKE

Licensed Real Estate Brokeris

Pagalvok apie savo ateitį, ieškok tinkamą namą savo šeimai ir sau. Neatidėliok, bet ieškok, tad kreipkis į AMERICAN HOME REALTY

Sial firmal vadovauja biznyje patyres WILLIAM J. DRAKE

Jis gerai apylinkę pažįsta, nes čia buvo kandidatu į Congressą.

LIETUVIAMS SPECIALUS PATARNAVIMAS

Šioje firmoje apdrausk savo namus, baldus nuo gaisro. Apdrausk nelaimingus atsitikimus prie savo nuosavybės.

Nė per vieną kitą greičiau nuosavybę neparduosi.

Niekas kitas greičiau nesuras Tau tinkamesnių namų

AMERICAN HOME REALTY

Ištaigoje rasi didžiausią pasiūlą namų Woodhaven, Richmond Hill, Ozone Park, Jamaica ir kitur.

Mes surandame jums paskolą namams

Telefonas Hickory 1-5220

DARBININKAS

Published semi-weekly except holidays weeks and July and First week in August when published weekly.

THE WORKER (Title Copyright) By FRANCISCAN FATHERS

Eina nuo 1915 metų. 1951 sujungė AMERIKĄ, LBS ORGANĄ DARBININKĄ ir LIETUVIŲ ŽINIĄS

Second-class postage paid at Brooklyn Post Office

SUBSCRIPTION RATES		PRENUMERATOS KAINA	
Domestic yearly	\$6.00	Amerikoje metams	\$6.00
Brooklyn, N. Y.	\$6.50	Brooklyn, N. Y.	\$6.50
Half year	\$3.50	Pusei metų	\$3.50
Foreign	\$6.50	Užsienyje	\$6.50

Laikraštį tvarko REDAKCINĖ KOMISIJA. Vyr. red. S. SUZIEDĖLIS. Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisto savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai saugomi ir gražinami autoriams prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako. REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA: 910 Willoughby Ave., Brooklyn 21, N. Y. Tel.: GLenmore 5-7281

Rusija atsivers, pasaulis susilauks ilgos taikos

KAN. V. ZAKARASKAS

Marijos garbinimas Rytų Bažnyčioje ir rusų tautoje • Marijos paveikslai, ikonos seniau ir dabar. • Dabar rusų tauta yra suskilusi į dvi stovyklas: Marijos garbintojų ir Jos neigėjų. • Reišmingas radinys 1917 metų revoliucijos metu • Kolomensko ikona vaizduoja Mariją kaip Pasaulio Karalienę • Ko reikia, kad Dievo Motinos pažadai Fatimoje galėtų būti greičiau įvydyti?

Romoje išeinančiame laikraštyje "Stella Matutina" G. Maloney kelia klausimą, kodėl Fatimoje apsirėikšusi Dievo Motina ypatingą dėmesį atkreipė į Rusiją.

Šio straipsnio autorius toliau rašo minėtame laikraštyje, kad Rusijos krikščionys šiandien yra praradę atmintį dėl nuolatinio, be pertraukos "smegenų plovimo". Daugumą jų yra — rašo jis — priversti pamiršti, kas jie seniau yra buvę, ir kas jie dabar yra. Bet, nežiūrint visa to, ir šiandien šimtai milijonų Rusijos krikščionių drąsiai išpažįsta savo tikėjimą ir savo namuose turi paslėpę savo Motinos, Švenčiausios Mergelės paveikslus. Ir ta jų meilė nėra atvėsusi ir komunistinė vergijos jungą velkant. Madonų ikonon dar ir šiandien daugeliui rusų primena, kad jie turi Motiną Danguje, kuri juos ten užtaria.

NENUTRUKĘ RYSIAI

Be abejo, Marija myli savo vaikus. Ji neužmiršta 180 milijonų krikščionių, nors jie ir yra nuklydę į rusišką ortodoksinį tikėjimą. Taigi, ar tai nebūna ypatinga priežastimi, kad Fatimoje apsirėikšdama Marija prisiminė ir Rusiją. Fatimoje apsirėikšusi Marija pareiškė, žmonių turi melstis ir aukotis, kad tuo būdu būtų išprašyta Viešpaties Dievo tai tautai atsivertimo malonė. Be to, Marija pareiškė, kad Rusija būtų pakauta jos Nekalčiausiajai Širdžiai.

Daug aiškesnis šio klausimo atsakymas bus, jei mes šiek tiek pažvelgsime į rusų tautos istoriją. Rusiją liečia Marijos pareiškimas Fatimoje buvęs ne kas kita, kaip baimingas motinos šauksmas, kai ji mato, kad jos vaikai eina tamsiais klystkeliais.

Rusija buvo apkrikščyta 988 prie šv. Vladimiro, Kijevo didžiojo kunigaikščio. Į tą šalį krikščionybė atėjo iš Graikijos, kartu atsinešdama ir orientališkas liturgijos apeigas. Konstantinopolio patriarchas 1054 metais atsiskyrė nuo Romos ir sudarė vadinamą Rytų ortodokso Bažnyčią. Graikų įtaka Rusijoje buvo didelė. Bet sunku yra tiksliai pasakyti, kada ir kaip Rusija atsiskyrė nuo Romos. Žinoma, taiėjo palaipsniui ir jau 13 ir 14 amž. ji buvo galutinai nuo Romos atsiskyrusi. Laikui bėgant betkokie ryšiai su Romos Bažnyčia visai nutrūko. Bet vis dėlto rusišką Bažnyčią visą iš tikrosios Bažnyčios paveldėta lobį ir toliau uoliai saugojo. Iš tų laikų pas rusus ir pasiliko paprasta, bet karštai liepsnojanti meilė Dievo Motinai.

MARIJA PRIE ALTORIAUS

Meilė Marijai rusų ortodokso liturginėse apeigose labai gyvai atsispindi. Ortodokso liturgijoje Kristaus Motina yra vadinama "Švenčiausia, Skaisčiausia, Palaiminta, Slovingąja Dievo Motina, Mergelė Marija".

Kunigas, pradėdamas prie Ikonostasio (paveikslų sienos) pasirengimą mišių aukai, ar prišiatines prie uždangos, kuri skiria altorių nuo bažnyčios navos, prašo Marijos pagalbos švesti šventasias paslaptis. Per "Priskomidiją", kada kunigas paruošia duoną ir vyną mišių aukai, jis atskiria mažą gabalėlį duonos ir Isganytojo Motinos garbei, kalbėdamas: "Garbei ir prisiminimui palaimintos Dievo Motinos, Mergelės Marijos. O Viešpatie, kuris dėl jos užtarimo išklausi dangaus aukštybėje, priimk šią auką, kuri ant Tavo altoriaus bus atnašauta". Mažoji Ostija yra padedama šalia didžiosios, kuri reiškia Kristų. Dievo Motina altoriaus aukai yra artima, kaip ji buvo artima prie Kristaus ant Kalvarijos kalno. Ji yra ar-

tima Kristui ir dabar dangiškoje garbėje.

MARIJOS PAVEIKSLŲ KULTAS

Šiandien didesnioji rusų dalis negali viešai tikėjimo išpažinti, bet jie nėra praradę ryšio su Dievo Motina. Tas ryšys palaikomas per Marijos paveikslus, kurių neįstengė sunaikinti jokie "smegenų plovimai", nei jokios policinės priemonės. Prieš 1917 revoliuciją Dievo Motinos ikonon buvo kiekvieno rusu namuose. Nebuvo Rusijoje tokio krikščioniško namo, kuriame nebūtų buvę nors ir mažos, bet gražiai papuoštos, gėlėmis apkaišyto Marijos paveikslas, prieš kurį nuolat degdavo lemputė. Nei viena jaunavedžių pora nesukurdavo šeimos benunešimo ir bažnyčią Marijos paveikslu, kuris iš ten iškilmingai su procesija būdavo vėl parnešamas į namus ir jo globoje būdavo pradėdama naujas gyvenimas.

Reta kita tauta tokia pagarbą ir dievotumą gerbia Marijos paveikslus, kaip rusų tauta. Kai tikintysis ortodoksus rusas mel-

džiasi prie Isganytojo Motinos, jis į ją žiūri kaip į savo Karalienę. Ilgų šimtmečių eigoje rusų tauta neturėjo kitos "Knygos", kaip Marijos ikona. Žemasis luomas nemokėjo nei skaityti, nei rašyti, todėl negalėjo pažinti Dievo Motinos iš spausdinto žodžio. Bet vistiek jos šventasias dorybes, jos garbę patirdavo, kai suklupdavo prieš pašventintą Dangaus Karalienės paveikslą su nuolankia malda.

KOLOMENSKO PAVEIKSLAS

Tais pačiais 1917 metais, kai Marija apsirėikšė Fatimoje, Rusijoje buvo atrastas jau seniai užmirštas, senas Madonos paveikslas. Tas radinys buvo rastas Kolomensko kaime, netoli Maskvos, 1917 m. kovo 2 d. Paveikslas vaizduoja Dievo Motiną, Pasaulio Karalienę. Ji sėdi soste, pasipuošusi karališkais rūbais, išpuoštais brangakmeniais, su skeptru ir žemės kamuoliu rankose. Meile nušvitusiu veidu laiko ant savo kelių Kūdikelį Jėzų. Šio paveikslu atradimas sukėlė tuomet rusuo-

se platų ir gilų religinį sujudimą. Nesuskaitoma daugybė šio paveikslu kopijų buvo išplatinta visoje Rusijoje. Ju šiandien tik Dievas ir Dangiškoji Motina žino, kiek tikinčiųjų rusų yra paslėpę savo namuose šio Marijos paveikslu kopijas nuo bolševikinių šnipų.

Rusų tauta šiandien yra suskilusi į dvi stovyklas. Viena jų myli Mariją, kita neapkęsdama išsižada. Kurie garbina Dievą, tie garbina tą pačią Dievo Motiną, kurią garbina ir katalikų Bažnyčia. Tad ar Marijos Širdis neįjaučia skausmo, kad tiek jos sūnų ir dukrų yra atsiskyrę nuo tikrosios Bažnyčios, vadovaujamos jos Sūnaus vietininko. Todėl Dievo Motina Fatimoje ir pažadėjo, jei žmonės vykdys jos prašymus, Rusiją atsivers, o pasaulis sulauks taikos.

BAŽNYČIOS IR KOMUNISTAI

Protestantai už Sovietus
Pasaulio bažnyčių tarybos tarptautinių reikalų komisijos direktorius Frederick Nolde iš New Yorko viešai paskelbė, kad Amerika turėtų pasirašyti su Sovietais nepuolimo sutartį, sudaryti buferinę zoną, iš kurios karinės pajėgos būtų atitrauktos... Tokis pasisakymas yra priešingas ligišiolinei Amerikos politikai, kuri tvirtino, kad nepuolimo sutartis yra — tai Jungtinių Tautų charta, ir naujo popierio pasirašymas būtų beprasmis. Bet to nori Maskva, o ir buferinė zona yra Rapackio planas.

Pacifistai
New Yorke per atominio užpuolimo pratimus balandžio 17 penki pacifistai atsisakė eiti į slėptuves. Teismas pirkrio jiems po 25 dol., ar po 10 dienų kalėjimo. Jie pasirinko kalėjimą, kad jų pasisakymas už taiką, kaip jie sakė, labiau išgarsėtų. Tarp tų pacifistų buvo ir 61 metų Dorothy Day ir 65 metų Ammon Henacy, laikraščio "Catholic Worker" redaktorius.

— Turkijoje buvo pagarsėjusi turkiška kava. Bet jos vietoje dabar geriama turkiška arbata, nes kavos turkai neaugina, ir jos importas labai suvaržytas, o arbata auga ir Turkijoje.

Prieš 50 metų Angelo Roncalli, dabartinis popiežius Jonas XXIII, pradėjo leisti aktus apie šv. Karolio Boromėjaus apsilankymą Bergamo mieste. Penktas ir paskutinis šio veikalo tomas šiomis dienomis pasirodo Italijoje. Autorius teises popiežius perleido naujai įkurtai Bergamo kunigų seminarijai.

POP. JONAS XXIII KALBAMA TUOŠIAI KARAI GEGUŽES MIESETO PRAGA. KAMERINIS SEK. MGR. LUIS CAPAVILLA TAIKINA SURASDAMAS KNYGAS, IŠ KURIŲ POPIEŽIUS ATŽYMI JAM REIKALINGAS CITATAS.

Ir Lietuva dalyvaus pergalės triumfe

Mylimiausieji Kristuje,

Gegužės 13 kasmet mums pri mena didžius mūsų ir visos lietuvių tautos išpareigojimus Dievui ir Marijai. Tą pačią dieną 1951 liet. šv. Kazimiero kolegijos koplyčioje Romoje, Lietuvos vyskupai tremtyje paaukojo Lietuvą ir visą lietuvių tautą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai, sekdami 1917 metais Fatimoje, Portugalijoje, pasirodžiusios Dievo Motinos troškimą, kad visi žmonės ir atskiros tautos būtų paaukotos jos Nekalčiausiai Širdžiai.

Vykdamas šį Dievo Motinos troškimą, Jo Šventenybė Popiežius Pijus XII 1942 spalio 31 pačiame antrojo pasaulinio karo išiliepsnojime, baigiantis 25 metų Fatimos apsirėikšimų sukakties minėjimo iškilimams, Vatikano radijo bangomis pavedė visą žmonių Marijos Nekalčiausiai Širdžiai. Šį žmonių pavedimą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai šv. Tėvas dar pakartojo tų pačių metų gruodžio 8 šv. Petro bazilikoje.

Šis šv. Tėvo padarytas žmonių paaukojimas liečia kiekvieną mūsų, liečia šeimą, tautas ir valstybes. Jis galioja visiems laikams. Tačiau Bažnyčia nori, kad jis būtų kartas nuo karto pakartojamas, kad pasiaukojimas Marijai būtų vis sąmoningesnis, vykdamas išpareigojimus tvarkyti savo krikščioniškąjį gyvenimą Marijos globoje. Pasiaukojimo aktas neturi būti tik formulės atskaitymas, bet turi siekti plačiau ir giliau, turi apimti žmogaus gyvenimo gelmes.

Kai Lietuvos vyskupai Romoje 1951 pavedė Lietuvą ir lietuvių tautą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai, iškilmingai pareiškėdami visos tautos vardu aiškų tautos norą ir pasiryžimą būti ištikimais Dievui ir Jo išakymams, būti ištikimais Kristaus mokslui, būti uoliais krikščioniško gyvenimo vykdytojais ypatingoje Marijos globoje, tai jie norėjo taip pat, kad pasiaukojimas Nekalčiausiai Marijos

Širdžiai būtų daromas ir pavienių tikinčiųjų ir šeimų ir parapijų, kad tas pasiveidimas Marijai vis giliau įleistų šaknis lietuvių ir visos lietuvių tautos sąmonėn ir tuo būdu krikščioniškam gyvenimui būtų vaisingesnis. Šiuo metu ypač pageidaujamas šeimų pasiaukojimas, nes tai jų vidinį ryšį sustiprina ir paskatina jas nepasiduoti blogoms laiko įtakoms.

Reikia tik pasidžiaugti, kad šis Lietuvos vyskupų noras dvasiškai ir pasauliečių buvo gerai suprastas ir yra dedama pastangų kasmet, bet ypač geg. 13 tą pasiaukojimą atnaujinti ar tai pavieniai, ar šeimose ar parapijos. Vertas ypatingo pagyrimo Mėlynosios Armijos Lietuvių Sajūdis, kurs deda didelių pastangų šiai minčiai lietuviuose plačiau paskleisti, užsimojęs taip pat pasiaukojimą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai sujungti su pasiaukojimu šv. Jėzaus Širdžiai, kuriai visa Lietuva buvo paaukota 1934 pirmojo Liet. Eucharistinio Kongreso metu. Šiuo atveju pasiaukojimas šv. Jėzaus Širdžiai yra tinkamai papildomas ir gražiai atbaigiamas. Jais iškeliami patys didžiausi Lietuvos ir lietuvių tautos išpareigojimai Dievui, Kristui ir Marijai. Neabejojama, kad daug gražių vaisių galime tikėtis iš tokio ištikimybės Dievui pareiškimo.

Gegužės 13, Lietuvos ir lietuvių tautos paaukojimo Nekalčiausiai Marijos Širdžiai sukakties diena, jau kelinti metai yra ir viso pasaulio lietuvių maldos bei atgailos diena už nusidėjėlių atsivertimą, pasaulio taiką ir Lietuvos laisvę. Tai didelės ir brangios mūsų širdžiai intencijos.

Marija Fatimoje ragino daug melstis už nusidėjėlius, aukotis už juos, ragino ypač kalbėti rožančių bei priimti pirmaisiais mėnesių šeštadieniais atsisteisimo komuniją, jau nekaltant apie reikalą pakeisti savo gyvenimą bei liautis įžeidinėti nuodėmėmis Dievą. "Jei žmonės (Nukelta į 5 pus.)

A.P. ČECHOVAS

JUODASIS VIENUOLIS

Antanas Pavlovičius Čechovas (1860-1904), vienas iš paskutiniųjų senosios Rusijos didžiųjų rašytojų, yra žinomas savo humoristinėmis, komiškais pasakojimais ir dramomis. Jo veikaluose "juoku pro ašaras" vaizduojama senosios Rusijos gyvenimo ir žmonių menkybė, bukumas, tačiau su žmonišku atjautumu tų, kurie "nežino, ką daro". Daugiausia užuojautos parodo sąmoningiem, apsišvietusiems ir idealistiškai nusiteikusiems savo rašinių herojam, kuriuos prislegia ir sužlugdo nyki ir ydinga aplinka. Jos graudumą ir pesimizmą pragiedrina tik komiškos situacijos Lietuvių lieteratūroje tokiu grau dumu, tačiau be ironijos, pasižymi Jonas Biliūnas. Abu jie buvo džiovininkai, ir ta liga mirė.

"Juodasis vienuolis", kuriame pasakojama apie džiovininką Andriejų Kovriną, turi biogra-

finių žymių paties autoriaus, besigydiusio Kryme, o pasimirusio Vokietijoje (Schwarzwalde). Kovrinas — filosofas, minties genijus, išreiškia rusų, atitrukusį nuo realybės, grimstančių į ligistą mąstymą ir tuo būdu kankinantį bei žudantį save ir kitus. Kovrino ligūstumo aplinkai duotas sodas — kvapi ir derli rusiškoji žemė, kurios savininkas Jegoras Semionavičius bauginas, kad po jo mirties to sodo nebus kam žiūrėti. Galėtų jį išlaikyti jo dukterė Tanė, už nieko netekėdama (atsėit, rusų tauta, neprisimdama svetimos įtakos), arba išleista už Kovrino, žmogaus apsišvietusio, mintytojo, Tėvas apsiriko. Tos vedybos ir buvo prapultis, prapultis Rusijai dėl jos nusifilosofavusios šviesuomenės.

A. Čechovas, tartum nujausdamas, "Juodoju vienuoliu" išreiškė tamsius komunizmo

laikus, kurie greitai atėjo po jo mirties.

ANDRIJUS KOVRINAS, Vossyliaus sūnus, Magistras, buvo visiškai susidėvėjęs ir sugriovęs savo nervus. Neįstengė nė gydytis. Tiktai atsitiktinai, prie vyno butelio, prisarė savo draugui gydytojui, kad jaučiasi visai išsisėmęs. Tasai jam patarė išvykti į kaimą visam pavasarui ir vasarai. Atsitiko dar ir taip, kad tuo pačiu laiku gavo Tanės Pesockytės laiška, kvietusi atvykti ir su jos tėvu pabūti Borisovkoje.

Prieš tą kelionę dar nuvyko į savo paties dvarą, gimtąją Kovriną, kur praleido tris savaites. Tiktai orui atšilus, — jau buvo balandžio pabaiga, — iškeliauvo pas buvusį globėją, galima sakyti, antrąjį savo tėvą — Pesockį, garsų Rusijos sodininką.

Nuo Kovrinos iki Borisovkos, Pesockių sodybos, kelio buvo apie 70 varstų. Lengva supama karieta ir minkštu pavasario keliu važiuoti buvo tikras smagumas.

Borisovkos rūmai buvo dideli, su kolonomis ir pasilikais

liūtais prie jėgim. Duryse stovėjo tarnas, apsilvilkęs blizgiu sagotu drabužiu.

Nuo rūmų ligi upės kerojo sodas, apie verstą ilgumo, užveistas anglišku sodų pavyzdžiu gūdus ir niurus, atsiremęs į statų molėtą upės krantą, apaugusį pušimis; jų prasikišusios šaknys priminė plaukuotas didelio gyvūno letenas. Apačioje burbuliaivo ir taškės laukinė vandens srovė, o viršum liūdnamai rykavo balų paukščiai.

Tasai sodas — su daržais, gėlynais ir daigynais apkėtas apie 80 akru, — sukeldavo visą plūsmą skirtingų jausmų. Pačiu blogiausiu oru jis rodėsi šviesus ir žavus. Tokios nuostabios rožės, lelijos, kamelijos, tulpės! Tokia gausa žiedų, įvairiausių rūšių ir spalvos — nuo akinančio baltumo iki gūdus juodumo. Tokio žiedų apstumo Kovrinas dar niekada nebuvo regėjęs.

Pavasaris dar tik budo, ir pačios rečiausios gėlės, gležnos, sirpo po stiklu, aprasojusiu ir vos perregimui. Bet akiai pasidžiaugti pakako sužydusių alėrų ir lysvėse. Ant jų klojosi švelnūs šešėliai, kai iš ryto saulė lindo pro medžius. Rasa žė-

rėjo ant kiekvieno stiebelio ir lapelio.

Kovrinui didžiausią išpūdį padarė dekoratyvinis daržas, užveistas Pesockio dar jaunystėje ir jo paties kažkokiai pašaipai pramintas "šukšlynu". O čia buvo tikri stebuklai — gamtos iškraipos ir išdaigos. Eilėmis buvo sustoję vaisiniai ir kiti medžiai, kriaušės, nustieltos ir nusklembtos kaip piramidės; obelės, suaugintos į palapines, lyg kokius namus; apskritais gumulais iškeruoję ažuolai ir liepos, gyvos medžių arkos, monogramos, kandelabrai. Iš slyvų krūmų galėjai išskaityti 1862 metus, kada Pesockis pradėjo sodininkauti. Apie tą skaitinę savo šakomis vijosi simetriškai susodinti medeliai, laibo liepūs, nuskabyti it palmės. Tik-tai gerai išžiūrėjęs pažindavai, kad čia augo agrastai ir serbentai.

Sodas klegėjo ir judėjo. Jame buvo paliovos šmizginė rėklūs Pesockio žmonės. Nuo ankstyvo ryto iki vėlios nakties sukiojosi jie tarp medžių, krūmų ir alėjų, triūsė apie daržus ir lysves, kaip antys klegėdamsi, nešini kibirais, kastuvais ir laistytuvais.

Kovrinas Borisovkoje atsirado devintą valandą vakaro. Tanė ir jos tėvą užtiko apimtus didelės baimės. Skaidrus dangus ir žvaigždėta naktis, pakibus viršum sodo, rytmečiui žadėjo šalną, o vyriausias sodininkas, Jonas Karličius, buvo nusidanginęs miestan. Nebuvo kam imtis apsaugos. Vakarinės metu tebuvo kalbama apie šalną. Tanė turėjo budėti iki gilaus vidurnakčio, pirmos valandos, prižiūredama "sodininkus, o paskui pakiliąs jos tėvas, Jegoras Semionovičius, pavaduoti dukterį.

Kovrinas prasadėjo su Tane visą vėly vakarą. Apie vidurnaktį abudu išėjo sodan. Ore dvelkė degusių kvapu. Didžiąjame darže, vadinamam "komerciniu", kuris Jegorui Pesockiui kasmet duodavo tūkstančius rublių, skleidėsi pažemė tiršti juodi dūmai, slėpė krūmus ir žalumą. Styrojo tiktai aukštesni medžiai. Nakties dumsioje ir dūmų paklodėse susivynioję, jie atrodė it grandinė kareivių. Tanė ir Kovrinas ėjo alėjomis, stebėdami pro medžius blyksojančią ugnį — deginamas sąslavas ir šiaudus. Protarpiais šmėkštelėdavo žmo-

gysta it vaiduoklis — sodo darbininkas. Tik vyšnūs ir obelės balavo savo žiedais: Dūmų sruogos jų nesiekė.

Kai Kovrinas ir Tanė priėjo daigyną, sodo pakraštyje, galėjo laisviau atsikvėpti. Kovrinas prabilo:

— Prisimenu. Vieną kartą, būdamas dar vaikas, vos neužtroškau pirkios dūmuose. Bet ir šiandien negaliu suprasti, kaip dūmai gali užtroškinti šalną.

— Dūmai yra geras debesų pakaitalas, — paaiškino Tanė. — O kam jų reikia, tų debesų?

— Kai dangus ūkanų aprauktas, debesuotas, tada šalnos nelaukiame.

— Ar tikrai? — dar paklausė Kovrinas, paimdamas Tanę už parankės.

— Tikrai. Abu nusijuokė. Kovrinas matė platų, labai rimtą, bet dar vaikišką Tanės veidą. Antakiai, tankūs, juodi. Aukšta švarkelio apykaklė nelėido laisvai galvos judinti; dėl to buvo galima ją labai gerai stebėti. Aukštas ir laibas Tanės liemuo Kovrinui krito į akį. (Bus daugiau).

Karališkas vainikas jaunam lietuviui

Lietuvos kraštas — turtin-
gas padavimais. Kiekybiškai
ir kokybiškai. Lietuvių litera-
tura, deja, kiekybiškai nėra
jais turtinga. Padavimo bei
legendos žanras lietuvių rašy-
tojų tarpe nėra pakankamai
populiarus. Bet skaitytojai jį
megsta.

Juozas Sodaitis, sudaryda-
mas legendų ir padavimų rin-
kinį "Karaliaus vainikas", at-
rodo, bus supratus skaitytojų
norus ir juos, kiek įmanoma,
patenkina.

"Karaliaus vainikas" yra
devynių autorių devynių kū-
rinų vainikas, nupintas visų
devynių mylimajai — Lietu-
vai. Teisingai J. Sodaitis sa-
ko knygos pradžioje: "Šie kū-
riniai ryškiai iškelia gražią
Lietuvos praeitį, jos karžygių
iškikimybę tėvynei, meilę tė-
vams ir seimos židiniui".

"Karaliaus vainike" abėcė-
lės tvarka dalyvauja šie auto-
riai: P. Jurkus, V. Krėvė, N.
Mazalaitė, J. Pronskus, J. Re-
meika, Satrijos Ragana, A.
Vaiciulaitis, Vaižgantas, A.
Vienuolis. Knygos pavadinimas
imtas iš N. Mazalaitės kū-
rinio. Jis vykusiai parink-
tas, nes visose šio rinkinio le-
gendose minimi karaliai, ku-
nigaikščiai, valdovai. Lietuvo-
je karaliai išėjo iš mados, tik
neišėjo iš pasakų ir legendų.
Iš legendų jie su savo karžy-
giais ateina į pavergtą tautą.
Legendariniai didvyriai įsi-
kūnija pilkuose artojiuose.

Trys šio rinkinio autoriai —
Jurkus, Krėvė ir Mazalaitė —
yra profesionalai (jei taip
galima sakyti) lietuviškosios
legendos kūrėjai (pasireiškę
ir kituose žanruose, bet legen-
doje ypatingai).

Vincas Krėvė savo seniai
rašytu "Milžinkapiu" tebėra
jaunas ir dabar. Jis neturi sau
konkurentų nei vyresniųjų,
nei jauniųjų tarpe.

Skaitydamas Krėvė dabar,
neišvengiamai nuklystu į pra-
eitį, kada pirmą kartą skai-
čiau jo "Dainavos šalies senų
žmonių padavimus". Man, pra-
džios mokyklos mokiniiui, tie
padavimai tada labai patiko.
Gimnazijoje, nors ir mokiaus
apie Krėvę ir žinojau, kur ir
kada jis gimęs, bet jo raštų
(nei Vaižganto, nei Vydūno)
neskaiciau. Skaiciau naujes-
nius: Vaičiulaitį, Paukštelį,
Grušą, na, dar ir Putino "Al-
torių šešėly"..." Rodos, taip da-
rė ir mano draugai.

Po trisdešimt trejų metų
man į rankas pakliuvo "Ka-
raliaus vainikas". Čia ir per-
skaiciau V. Krėvės "Milžinka-
pi" antrą kartą. Išpūdis toks
pat, kaip tada, kai skaičiau
dar būdamas vaikas. Ir nuta-
riau (kaip kitų jau seniai nu-
tarta), kad geri rašytojai ne-
sensta ir nemiršta.

LEONARDAS ZITKEVICIUS

V. Krėvės padavimų stilius
daugelio buvo sektas. Bet nie-
kieno nepasektas. Tai dainin-
gas stilius. Ritmingas. Tai
kartu labai paprastas ir toks
nepaprastas stilius. Krėvė yra
ne tik rašytojas realistas, bet
ir poetas.

Nelė Mazalaitė legendos bei
padavimo žanre eina pirmąja
po Krėvės. Tai legendų rašy-
toja (kartu ir poetė) iš pri-
gimties ir iš pašaukimo. Leg-
gendinio pobūdžio pasakoji-
mai — jos stiprybė. Į šį rin-
kinį patekęs jos "Karaliaus
vainikas" yra trumpas, bet
prasmingai išbaigtas kūrini-
lis apie Vytauto vainiką, ku-

prasta geležim — ir žirgas le-
kia taip greit, kad vėjas ne-
siekia jo karčių (gražus pa-
lyginimas). Nėra aišku, kas
tas senis, ką jis simbolizuo-
ja. Pasakojimas įdomus, bet
jo pabaiga (pasagoms sudilus,
žirgas paleidžiamas į mišką)
galėtų būti įdomesnė ir pras-
mingesnė. Pasakojimo prie-
monės nėra pakankamai išpū-
dingos. "Jo baltumas nuplies-
kė langus, o jo prunkštimas
praverė visų lūpas džiaugs-
mui", — baltumas atrodo ne-
stiprus, o prunkštimas —
silpnas. Visai kitaip yra kitoj
vietoj: "Žirgas stojo ant dvie-
jų kojų ir taip garsiai sužven-
gė, kad plyšo palapinių dro-
bės, iškrito šaudyklės iš ran-
kų ir sutrūko bėgnai". Tokių

skyrus Vaičiulaitį, amžiumi
ir literatūrinu pasireiškimu
daug jaunesnį.

Satrijos Ragana gražiai, pa-
prastu ir neretenzingu žo-
džiu perduoda mums Živilės
legendą. Živilė, gelbėdama tė-
vynę, nužudo mylimąjį, ją iš-
gelbėjęs, bet išdavusį tėvy-
nę. Tai žiaurus, bet kartu ir
gražiausias tėvynės meilės pa-
vyzdys. Nemažiau žiaurų ir
graudų tėvynės meilės pavyz-
dį parodo ir Vincas Krėvė sa-
vo "Milžinkapyje". Jaunas
Zubrys "ne priešui taikė, tik
savo mieliausios širdin", nors
ji ir niekuo nenuskalto, tik
priešai surišę ją atsivedė sa-
vo priedangai nuo lietuvių
ugnies.

Antano Vaičiulaitio "Ka-
raliaus Vytauto vėliavnešys Ka-
ributas" parašytas taip, kaip
ir pridera Vaičiulaitiui: geru
stiliumi, apgalvotais žodžiais.
Pasakojama apie Kaributą to-
torių nelaisvėje.

Vaižganto "Vilniaus pilies
pasaka" vyresniųjų daug sy-
kių skaityta, bet galima dar
daug sykių skaityti — nenu-
sibos. Turėtų skaityti ir jau-
nimas. Trumpas drūtas ir pa-
trauklus pasakojimas.

Antanas Vienuolis yra skai-
tytojams davęs gražių Kauka-
zo legendų, pasakojimų apie
Kaukazo kalnus. Į šį rinkinį
įdėtas jo pasakojimas apie
aukščiausią Lietuvos kalną
— Medvėgalį. Nors literatūri-
ne vertė jis nepilygsta a-
niems pasakojimams apie
Kaukazą, bet vistiek įdomus.

Kodėl J. Sodaitis šiam le-
gendų rinkiniui parinko devy-
nis autorius? Galime spėlioti
šiai ir taip. Bet tai labai ge-
ras skaičius, sudarytas iš tri-
jų trejetų. Sunku rasti legen-
dą, kur nebūtų trejeto.

Tris dienas ir tris naktis
dundėjo visi priekalai (Jur-
kus). Tris dienas, tris naktis
nemunais plaukė ten žalias
vynas (Krėvė). Tris kartus
vainiką paslepė vagys (Maza-
laitė). Audra truko trylika
metų (Pronskus). Ragainės
kunigaikščio trys sūnūs mil-
žinai (Remeika). Tris dienas
ir tris naktis vieškite (Vai-
čiulaitis). Tris dienas, tris
naktis nevalgė, nemigė (Vai-
žgantas). Staiga pragydo tre-
tieji gaidžiai (Vienuolis). Tre-
jeto ši sykį nepavartoto tik
Satrijos Ragana.

Užsiminus apie trejetą, ten-
*
Du autoriai — Pronskus ir
Remeika — savo pasakoji-
mais, įdėtais į šį rinkinį, ne-
pretenduoja į grožinę litera-
tūrą. Bet ir jie knygą gražiai
papildo. Jie atpasakoja žmo-
nėse girdytus padavimus, ne-
pridedami savo fantazijos.

NERINGA iš knygos "Karaliaus vainikas", piešė dail. Ada Korskaitė.

ris negalys žūti, jei visi jo
jieskos. Tas vainikas tai Lie-
tuvos simbolis: Lietuva ne-
žus, jei visi lietuviai dėl jos
kovos. (Žiūr. atkarpa 3 psl.).

Po Mazalaitės lietuviškoje
legendoje pirmąja Paulius
Jurkus. Į šį rinkinį pateko jo
"Baltojo žirgo pasaga". Tai
pasakojimas apie žirgą, kurį
"karalius liepė išdrožti savo
skyde, išpiešti menėse ir pi-
niguose šalia savo paveiklo
liepė įmušti". Nesunku atspė-
ti, kad tai žirgas, nešas lie-
tuvišką Vyti. Žirgas kaustos-
mas auksu, kaustomas sidab-
ru, bet "nepakelia aukso pa-
sagų ir nusvaido sidabrą".
Pagaliau senis, atėjęs iš girios
gilumos, pakauto žirgą pa-

ispūdingų "žvengimų" pasa-
kojime turėtų būti daugiau.

Jau devintą kartą Draugo
dienraštis skelbia romano kon-
kursą. Geriausia romanui ski-
riama 1000 dol. premija.

Romano siužetą paširenka
patys autoriai. Romanas turi
būti parašytas mašinėle, nema-
žesnis kaip 200 romano forma-
to puslapių. Įteikti reikia iki
šių metų gruodžio 31 d. šiuo
 adresu: Romano Konkurso Ko-
misijai, Draugas, 4545 W. 63
St., Chicago 29, Ill.

Sprendimo bešališkumui ga-
rantuoti autoriai turi pasirašy-
ti slapyvardžiu, o atskirame už-
darame voke pažymėti savo tik-
rąją pavardę ir adresą, ten pat
įrašant romano pavadinimą ir
pasirinktą slapyvardį. Jury ko-

DRAUGO ROMANO KONKURSAS

misijai išrinkus premijuotą ro-
maną, atidaromas tik laimėju-
sio autoriaus vokas. Premijos
nelaimėjusių autorių vokai ko-
misijos ir Draugo atstovo aki-
vaizdoje sudeginami.
Jury komisijos vieta ir sąs-
tatas bus paskelbtas vėliau.
Draugo dienraštis, kasmet
skirdamas premiją už romaną,
yra sukėlus nemažą literatūri-
nį judėjimą. Iki šiol konkursą
laimėjo 7 autoriai. (Vienas lai-
mėjo duječius metus iš eilės).
Šalia jų dar buvo parašyta ve-
tingų darbu, kurias Draugo
dienraštis išleido atkarpoje ir
atspaudė atskira knyga. Būtų
gera, kad ir į šį konkursą įsi-
jungtų kuo daugiau rašytojų,
ypač laukiama naujų vardu.

LAISVĖS VARPAS

Naujosios Anglijos lietuvių
Kultūrinė radijo programa

WKOX, 1190 kilocycles
Framingham, Mass.
Sekmadieniais
Nuo 2 ligi 3 val. popiet

VEDEJAS — P. VIŠČINIS
47 Banks St.

BROCKTON 18, MASS.
Tel. JUniper 6-7209

Lietuvių Radijo Valandos Programa

perduodama sekmadieniais

WHIL — 1430 kilocycles — Medford, Mass.

Kiekvieną sekmadienį nuo 11 iki 12 val. vidurdienio. Jei norite ką nors pasveikinti ar pranešti, tai asmeniškai iduokite ar siųskite vedėjui ANTONIUI F. KNEIZIUI — Lithuanian Radio Hour, 50 Cottage St., Norwood, Mass. Skyriaus: Lithuanian Furniture Co. — O. Ivaska, 328 W. Broadway, ir John Roman, Jr., P.O. Box 32, So. Boston, Mass.; Antanas Daukantas Market, 187 Webster Ave., Cambridge, Mass. Telefonai: NORwood 7-1449; SOuth Boston 8-4618 ar 8-1940; KIRkland 7-8553.

RADIO PROGRAMA

Lietuvių Radio programa iš stoties WLYN, 1360 ban-
gos, veikia sekmadieniais nuo 2:30 iki 3:00 val. diena-
Perduodamos vėliausios pasaulinių žinių santraukos, dai-
nos, muzika, ir "Magdūtės pasaka".

Biznio reikalais kreiptis į Baltic Florists gėlių bei do-
vanų krautuve, 502 E. Broadway, South Boston.
Tel. AN 8-0489. Ten gaunamas ir "Darbininkas".

STEPONAS MINKUS

Lietuvos Vyčių Radijo Programa

Transliuoja iš stiprios radijo stoties WLOA, 1550 kilocycles
KIEKVIENĄ SEKMADIENĮ — NUO 1:30 IKI 2:00 VAL.
Jei norite šioje radijo programoje skelbtis, kreipkitės adresu

KNIGHTS OF LITHUANIA WLOA
BRADDOCK, PA.

HOLY LIGHT

BAŽNYTINIŲ ŽVAKIŲ DIRBTUVĖ
RELIGIOUS CANDLES OF EVERY DESCRIPTION

SAV. B. KUČINSKAS

35 So. 8th Street
Brooklyn 11, N. Y.

EVergreen 7-2155
Resid. ILLinois 8-7118

ELEKTROS MOTORŲ TAISYMAS

JULIUS KUMPIKAS

119 GRAND STREET, BROOKLYN 11, N. Y.

ELEKTROS MOTORAI DULKIŲ SIURBLIAI
VANDENS POMPOS ELEKTR. VESINTUVAI
ORO KOMPRESORIAI ELEKTR. GRAŽTAI

Mėsinių ir sėliūnų šaldymo sistemos pilnas aptar-
navimas. Papildomas gazas. Sudedami nauji vamzdžiai.
Atidara nuo pirmadienio iki penktadienio nuo 5 iki
8 v. v., šeštadieniais — visą dieną.
Dėl didesnių užsakymų skambinti STerling 9-6534
(po 8 val. vak.)

Lietuvos Atsiminimų

RADIO VALANDA
JAVIŠIUS METUS DAINOMIS,
MUZIKA LIETUVIŠKŲ ŽODŽIŲ
PRIMENA DIDŽIOJO NEW YORKO
NEW JERSEY IR CONNECTICUT
LIETUVIAMS NURYLETA
MŪSŲ TEVŲ KRAŠTA

ŠEŠTADIENIAIS nuo 4:00 iki 5:00
1330 KL. 07.9 megam

stotis WEVD

DIREKTORIUS JOKUBAS J.

STUKAS

1264 WHITESIDE N. J.
WAVERLY 6-3325

FESTIVAL RESTORANAS IR BARAS

VACYS STEPONIS, savininkas
40 East 26th Street, New York City, N. Y.
Tel. MU 3-2928

GERI PIETUS IR VAKARIENĖ — JAUKUS BARAS

Salės vestuvėms, susirinkimams ir kitiems parengimams
Sąleje gali tipti 200 žmonių
LIETUVIŠKIEMS ŠUBJIMAMS NEMOKAMAI
Mielai kiekvienas bus sutiktas.

SIUNTINIAI SIUNCIAMI Į SOVIETŲ RUSIJĄ

UKRAINA, LIETUVA, BALTGUDIJĄ, LATVIJĄ, ESTIJĄ IR KITAS RESPUBLIKAS.
Pasinaudok patikimu, kruopščiu ir greitai mūsų firmos patarnavimu.

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., INC.

135 W. 14th St. New York 11, N. Y. Tel. CHelsea 3-2583
141 Second Ave., New York City, N. Y., Tel. GRamercy 5-7430
Atidara kasdien 9-6 val., sekmadieniais 9-4 val. MŪSŲ SKYRIAI:

332 Fillmore Ave. Buffalo 6, N. Y. Tel. MOhawk 2674	308 W. Fourth St. Boston 27, Mass. Tel. ANdrew 8-5040	132 Franklin Ave. Hartford, Conn. Tel. CHapel 6-4724
39 Raymond Plaza W. Newark, N. J. Tel. MArket 2-2877	900 Literary Bld. Cleveland 13, Ohio Tel. TOwer 1-1481	11339 Jos. Campau Detroit 12, Mich. Tel. TOwnsend 9-3980
632 W. Girard Ave. Philadelphia 23, Pa. Tel. WAInut 5-8878		

Mūsų didelė ir patikima firma yra jau patenkinusi tūkstančius klientų. 100% garantuoja, kad kiekvienas siuntinys bus įteiktas. Bus išsiunčiamas 48 val. laikotarpyje. Pasiėks savo paskyrimą 6-7 sa-
vačių laikotarpyje; oro paštu 7-12 dienų. Mūsų įstaigoje jūs galite gauti įvairių geriausių rūšių
prekių. Prašykite mūsų pilno katalogo, kuriame rasite patarnavimo ir muitų kainas. Katalogas veltui.
Atidara kasdien nuo 9 val. ryto iki 6 val. p. p. — sekmadieniais nuo 9 val. ryto iki 4 val. p. p.